

Arrest

nr. 230 054 van 11 december 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VANDEPUTTE
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 augustus 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VANDEPUTTE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 augustus 2019 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld naar aanleiding van een proces-verbaal wegens illegaal verblijf. Verzoekster werd gecontroleerd door de federale politie van de nationale luchthaven te Zaventem. Ze maakte gebruik van reisdocumenten van Luxemburg.

Op 20 augustus 2019 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: A..
Voornaam: H.
Geboortedatum: (...)1990 Geboorteplaats: ?
Nationaliteit: Syrië (Arabische Rep.)
+ kind A. A. A. °(...)2016

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- *tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*
- *tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten, uiterlijk op 21.08.2019.*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

- *1° wanneer zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.*
- *3° wanneer zij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens valse verklaringen. (PV (...)/2019 van de politie van LPA Brussel -Nationaal.)

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*
- *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming of een verblijfsaanvraag valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd.

Geen duidelijkheid over correcte identiteit

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens valse verklaringen. (PV (...)/2019 van de politie van LPA Brussel -Nationaal.)

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden."

Op 29 augustus 2019 dient verzoekster een asielaanvraag in.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voert verzoekster de schending aan van de Richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van

bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van het evenredigheidsbeginsel en de rechten van het kind.

Ter adstrueren van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de hiernavolgende elementen:

Motiveringsverplichting & algemene beginselen van behoorlijk bestuur

1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvSt., 6 september 2002, n° 110.071; RvSt., 19 maart 2004, n° 129.466; RvSt., 21 juni 2004, n° 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

2. Conform de geldende wettelijke bepalingen en de beginselen van behoorlijk bestuur is de Dienst Vreemdelingenzaken er toe gehouden op het moment van zijn beslissing met alle concrete gegevens uit het dossier rekening te houden in de afweging of deze al dan niet een voortgezet verblijf kunnen rechtvaardigen. Dit vloeit tevens voort uit de zorgvuldigheidsplicht die op de verwerende partij rust. Het is derhalve noodzakelijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet robotmatig beslist op grond van een vooraf opgestelde lijst van voorwaarden, zoals zij gedaan heeft bij het nemen van de bestreden beslissing. Zij dient daarentegen het gehele feitelijke dossier in rekening te brengen, waarbij zij tevens oog heeft voor bijvoorbeeld de feitelijke gezinssituatie van verzoekster en haar fundamentele rechten en vrijheden.

3. Er kan dan ook niet terecht worden gesteld dat verzoekster geen duidelijkheid verschaft over haar correcte identiteit. Zij geeft tijdens het interview ook toe dat het gebruikte paspoort vals is en haar werd verschaft door de smokkelaar. Daarnaast geeft zij haar echte naam op, degene die ze kan staven met een Syrische identiteitskaart.

4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid immers de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvSt., 14 februari 2006, n° 154.954; RvSt., 2 februari 2007, n° 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

5. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat de motivering van een beslissing deze maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, Formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, Die Keure, 1999, 150).

6. Verwerende partij doet dan ook afbreuk aan de feiten. Het weze duidelijk dat verzoekster helemaal ten einde raad in Griekenland een mensensmokkelaar contacteerde om zo uit haar benarde situatie te proberen geraken. De mensensmokkelaar deed daarbij het nodige profijt en verdiende grof geld met de wanhoop van verzoekster en haar familie. Zij betaalde dan ook 5000 euro plus de vliegtuigtickets (800 euro) voor haar trip van Griekenland naar België.

7. Verzoekster verwijst dan ook naar de artikelen 32 en 33 van de Conventie van Genève.

Artikel 32 Conventie van Genève bevat de uitzetting van verzoekers om internationale bescherming zoals verzoekster:

"1. De Verdragsluitende Staten zullen een regelmatig op hun grondgebied vertoevende vluchteling niet uitzetten behoudens om redenen van nationale veiligheid of openbare orde.

2. De uitzetting van een zodanige vluchteling zal alleen mogen plaats vinden ter uitvoering van een besluit dat is genomen in overeenstemming met de wettelijk voorziene procedure.

Behoudens indien dwingende redenen van nationale veiligheid zich daartegen verzetten, is het de vluchteling toegestaan bewijs over te leggen om zich vrij te pleiten, alsmede zich te wenden tot een bevoegde autoriteit en zich te dien einde te doen vertegenwoordigen bij die autoriteit of bij één of meer speciaal door die bevoegde autoriteit aangewezen personen.

3. De Verdragsluitende Staten zullen een zodanige vluchteling een redelijk uitstel gunnen ten einde hem in staat te stellen te pogen in een ander land regelmatig toegelaten te worden. De Verdragsluitende Staten behouden het recht, gedurende dat uitstel, zodanig interne maatregelen toe te passen als zij noodzakelijk achten."

8. Verzoekster vormt hier geen gevaar voor de openbare orde zoals verwerende partij ten onrechte beweert. Zij geeft in haar verhoor duidelijk aan dat zij slechts slachtoffer is van een mensensmokkelaar. Het kan haar in dergelijk geval ook niet verweten worden dat zij -hetgeen duidelijk te lezen is in haar verklaringen- bang is om de waarheid te vertellen aan de politie. Dit leidt ertoe dat zij -ten onrecht- rond de hete brij blijft heen praten.

9. Verzoekster ontving ondanks haar slachtofferschap van mensenhandel geen bijlage 15 in afwachting van een eventuele klacht. Gelet op het financiële misbruik dat van haar gemaakt werd, net zoals van de rest van de familie die in Griekenland is achtergebleven, overweegt verzoekster momenteel alsnog een klacht in te dienen, in samenspraak met haar raadsman.

10. Artikel 33 behelst de volgende tekst inzake het non-refoulementbeginsel:

"1. Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

2. Op de voordelen van deze bepaling kan evenwel geen aanspraak worden gemaakt door een vluchteling ten aanzien van wie er ernstige redenen bestaan hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van het land waar hij zich bevindt, of die, bij gewijsde veroordeeld wegens een bijzonder ernstig misdrijf een gevaar oplevert voor de gemeenschap van dat land.

11. Eerbiediging van het bevel om het grondgebied te verlaten zou er in casu voor verzoekster toe leiden dat zij samen met haar minderjarige zontje M. A. S. teruggestuurd zou worden naar Syrie. Zijzelf en haar hele familie is afkomstig uit Idlib, een provincie die heden nog erg geteisterd is door nieuwe onrusten.

12. Inzake de materiële motiveringsplicht dient te worden nagegaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. (RvSt., 7 december 2001, n° 101.624)

13. Tenslotte moet betreffende het redelijkheidsbeginsel worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur is geschonden wanneer de genomen beslissing, tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt. (RvSt., 20 september 1999, n°82.301)

14. Verwerende partij nam niet alle elementen in overweging. Verzoekster is inderdaad het een valse identiteit het land binnengekomen, maar dit was niet op eigen initiatief. Zij werd door twee smokkelaars het land in begeleid en heeft nadien ook verklaringen afgelegd aan de politie inzake deze verklaringen. Zij gaf daarbij ook haar eigen naam op.

15. Het blijkt daarenboven heel duidelijk uit het verhoor dat mevrouw bang is om teruggestuurd te worden naar haar uitzichtloze situatie ofwel in Griekenland ofwel in Syrie, waar zij met de hele familie afkomstig zijn uit Idlib.

16. Het is dan ook buiten de redelijkheid om mevrouw terug te sturen naar het land van herkomst, hangende haar verzoek om internationale bescherming, het land uit te wijzen. Zij gaf immers tijdens haar politieverhoor reeds te kennen dat zij een verzoek om internationale bescherming wenste in te dienen.

17. Verzoekster, haar partner en hun kind leven heel gelukkig samen en kunnen niet zonder elkaar verder door het leven. Een scheiding van beiden zou een totaal onmenselijke en onredelijke toestand creëren, daar zij elkaars steun en toeverlaat zijn.

De rechten van het kind

18. Verzoekster vestigt Uw aandacht voorts op artikel 22bis van de Grondwet, hetgeen stelt dat:

"Elk kind recht [heeft] op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit.

Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen.

Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen.

Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind. "

19. *In Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, wordt in overweging 18 duidelijk het volgende gesteld: "Het „ belang van het kind" dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit." Verzoekster mag dan geen erkenning genieten als vluchteling, ze heeft wel een verzoek ertoe hangende, dus minstens heeft deze Richtlijn betrekking op de situatie van verzoekster. En ook in deze Richtlijn wordt het belang van het kind vooropgesteld.*

20. *In casu zouden dan ook de rechten van het minderjarige zontje van verzoekster worden geschonden indien hij als gevolg van het bevel om het grondgebied te verlaten van verzoekster (zijn moeder) mee terug wordt gestuurd naar Syrië of Griekenland alwaar hij in mensonwaardige situatie moet verder leven."*

2.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 7, eerste lid, 1° en 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten en omdat zij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. *In casu* is verzoekster niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van de arrestatie. Bovendien werd een proces-verbaal opgemaakt wegens het afleggen van valse verklaringen.

De feitelijke gegevens waarom de gemachtigde meent toepassing te moeten maken van één van de criteria van artikel 7 van de vreemdelingenwet worden aldus wel degelijk vermeld. Ook wordt duidelijk aangegeven op grond van welke van de verschillende bepalingen van artikel 7 van de vreemdelingenwet het bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven. Het determinerende motief waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, wordt dan ook uitdrukkelijk vermeld. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de motiveringsplicht. Overigens blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster niet betwist dat haar regelmatig verblijf is verstreken. Bijgevolg dient vastgesteld te worden dat verzoekster het feit dat zij langer in het Rijk verblijft dan haar wettelijk is toegestaan niet weerlegt of betwist. Een schending van voormelde artikelen van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond, evenmin als een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Verzoekster stelt dat zij wel duidelijkheid zou hebben verschaft over haar identiteit en dat het duidelijk is dat zij ten einde raad een mensensmokkelaar had gecontacteerd. Verzoekster betoogt dat zij geen gevaar vormt voor de openbare orde maar integendeel slachtoffer is van mensenhandel. Toch ontving zij geen bijlage 15 in afwachting van een eventuele klacht.

De Raad merkt op dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat zij zich als slachtoffer heeft aangemeld. Wel integendeel, uit de stukken blijkt dat zij volhardt in haar alias. Verzoekster geeft overigens in haar verzoekschrift zelf toe dat zij 'alsnog overweegt een klacht in te dienen' doch op het ogenblik van de bestreden beslissing nog geen klacht had ingediend. Waar de raadsman van verzoekster ter terechtzitting erop wijst dat zij inmiddels twee maal bij de politie nieuwe verklaringen heeft afgelegd over de identiteit van de smokkelaar, het bedrag, de werkwijze enz. om zo het onderzoek naar mensensmokkel vooruit te helpen dient de Raad de verwerende partij bij te treden dat de bestreden beslissing is genomen op basis van de toen gekende informatie. Verzoekster kan de verwerende partij bezwaarlijk verwijten geen rekening te hebben gehouden met deze nieuwe elementen, aangezien het bestuur er geen kennis van kon hebben op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen. De regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te worden beoordeeld in het licht van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van de beslissing, met name op 20 augustus 2019 beschikte.

Waar verzoekster vreest om teruggestuurd te worden naar Griekenland of Syrië, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing geen gedwongen verwijderingsmaatregel bevat en dat zij inmiddels, op 29 augustus 2019 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Haar grieven in verband met het non-refoulementbeginsel zijn dan ook niet dienstig, nu haar asielmotieven, volgens de verweernota, worden onderzocht door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Evenmin toont verzoekster *in concreto* de schending aan van de rechten van het kind en van de kwalificatierichtlijn. Bovendien volgt het kind de verblijfssituatie van zijn moeder.

Verzoekster toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing steunen op een onzorgvuldige feitenfinding of dat er geen rekening zou zijn gehouden met bepaalde stukken die het bestuur toen gekend waren. De schending van de zorgvuldigheidsplicht kan niet worden aangenomen. Verzoekster slaagt er evenmin in aan te tonen dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen. De Raad merkt ten slotte op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat te dezen gelet op hetgeen voorafgaat niet het geval is.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN